

دانشگاه یزد
دانشکده ریاضی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
ریاضی محض - هندسه و توپولوژی

اوربیفلدها و گروه‌وارها

استاد راهنما: دکتر حسین خورشیدی

استاد مشاور: دکتر اکبر دهقان نژاد

پژوهش و نگارش: مالک پورحسینی

شهریور ۱۳۸۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّتُ النَّجْمَ
وَالَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ
وَالَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ
وَالَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى
وَالَّذِي يُخْرِجُ الْحَيَّاتِ
وَالَّذِي يُنْفِثُ الْحَبَّ
وَالَّذِي يُصَوِّرُ الْحَبَّ
كَيْفَ يَشَاءُ لَئِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ

تقدیم به:

محضر ولی عصر (عج)

با تشکر از اساتید بزرگوار:
دکتر حسین خورشیدی
دکتر اکبر دهقان نژاد
دکتر محمدرضا احمدی زند
دکتر مهدی نجفی خواه

چکیده

در این پایان نامه به بررسی خواص اوربیفلدها و گروه‌وارهای لی و ارتباط آن‌ها با یکدیگر پرداخته و بدین منظور مثال‌های متعددی از هریک ارائه خواهیم داد و سپس با بررسی ساختارهایی روی هریک از آنها (مانند متریک ریمانی روی اوربیفلدها، هم‌ارزی و هم‌ریختی‌ها بین گروه‌وارها) گروه‌وارهای اوربیفلدی را تعریف و کتگوری اوربیفلدها را توصیف خواهیم نمود.

فهرست مندرجات

۳	مفاهیم اولیه	۱
۳	مفاهیم مقدماتی از هندسه دیفرانسیل	۱.۱
۱۸	عمل گروه روی یک مجموعه	۲.۱
۲۵	گروه وارهای جبری	۳.۱
۳۱	اوربیفلدها	۲
۳۱	چند مثال	۱.۲
۴۲	G -مجموعه‌ها	۲.۲
۴۴	اوربیفلدها	۳.۲

۵۳	گروه‌وارها	۳
۵۳	گروه‌وارهای لی	۱.۳
۵۷	ایزوتروپی و مدار	۲.۳
۶۱	رده‌هایی از گروه‌وارها	۳.۳
۶۴	گروه‌وارهای مونودرومی و هولونومی	۴.۳
۶۸	هم‌ارزی و گروه‌وارهای اوربیفلدی	۴
۶۸	هم‌ریختی‌ها	۱.۴
۷۳	هم‌ارزی	۲.۴
۹۲	گروه‌وار اوربیفلدی و کتگوری اوربیفلدها	۳.۴
۹۸	واژه نامه انگلیسی به فارسی	۵
۱۰۲	مراجع	۶

مقدمه

اوربیفلدها و مفاهیم مربوط به آن به طور تلویحی اولین بار توسط هنری پوانکاره^۱ به کار گرفته شد. در سال ۱۹۵۶ ساتاکه در [۷] مفهوم V -منیفلدها را ارائه کرد که سرآغاز بحث اوربیفلدهاست. ویلیام ترستن^۲ [۸]، در اواخر نیمه ۱۹۷۰ تعریفها و بسیاری از نمادهای اصلی اوربیفلدها را که قسمت‌هایی از مطالعاتش روی ساختارهای هذلولوی بود ارائه کرد^۳. هدف از این پایان نامه توصیف اوربیفلدها در شرایط گروه‌واری است.

در فصل اول به مرور مفاهیم مقدماتی پرداخته نکاتی از هندسه دیفرانسیل (مانند برگ‌بندی، جرم) و عمل گروه را یادآور می‌شویم و سپس مفهوم گروه‌وارها را از دیدگاه جبری توصیف می‌کنیم.

در فصل دوم به منظور آشنایی هرچه بیشتر با اوربیفلدها ابتدا چند مثال ملموس را بررسی می‌نماییم سپس به توصیف G -مجموعه‌ها پرداخته و در پایان ساختار اوربیفلدها و بعضی از ویژگی‌های آنها مانند متریک ریمانی را مطالعه می‌کنیم.

در فصل سوم گروه‌وارها را از دیدگاه کتگوری مطالعه نموده و گروه‌وارهای لی را به عنوان کتگوری‌های کوچک که مجموعه اشیا و مجموعه پیکان‌ها (مرفیسم‌ها) هر دو منیفلدهای هموار هستند و پیکان‌ها دوسویی می‌باشند در نظر می‌گیریم. در این فصل مفاهیم اساسی و ساختارهایی که در مبحث گروه‌وارها مورد توجه هستند مطالعه خواهیم نمود و رده‌هایی از گروه‌وارها را بررسی می‌کنیم و در انتها گروه‌وارهای مونودرومی و هولونومی را مطالعه خواهیم نمود.

نهایتاً در فصل چهارم به بررسی هم‌ریختی‌ها و هم‌ارزی‌ها بین گروه‌وارها پرداخته مفهوم گروه‌وار اوربیفلدی را توصیف می‌کنیم و شرایطی که گروه‌وارها می‌توانند به عنوان اوربیفلد

^۱ Henri Poincaré

^۲ William Thurston

^۳ در دایرة المعارف ویکی پدیا ذکر شده که ترستن از کارهای ساتاکه آگاه نبود

در نظر گرفته شوند بررسی می کنیم. در بخش آخر با بررسی ساختارهایی روی اوربیتلدها،
کنگوری اوربیتلدها را توصیف می کنیم.

فصل ۱

مفاهیم اولیه

۱.۱ مفاهیم مقدماتی از هندسه دیفرانسیل

۱.۱.۱ تعریف. فرض کنید M و N دو منیفلد C^∞ ، با بعدهای به ترتیب m و n و $f : M \rightarrow N$ نگاشتی C^∞ باشند. f را یک درنهمش^۱ در نقطه $p \in M$ می‌نامیم در صورتی که df_p یک به یک باشد.

۲.۱.۱ تعریف. فرض کنید M و N دو منیفلد C^∞ ، با بعدهای به ترتیب m و n و $f : M \rightarrow N$ نگاشتی C^∞ است. f را یک برنهمش^۲ در نقطه $p \in M$ می‌نامیم در صورتی که df_p پوشا باشد^۳.

immersion^۱

submersion^۲

^۳اصطلاحات «درنهمش و برنهمش» که به ترتیب ترجمه کلمات ایمرسیون (*immersion*) و سوبمرسیون (*submersion*) هستند در متون دیگر به شکل دیگری ذکر شده‌اند اما به سبب هماهنگی آنها به لحاظ معنا و نیز تشابه آهنگ کلام بر سایر ترجمه‌ها ترجیح داده شده‌اند این کلمات از سوی استاد راهنما پیشنهاد شده‌اند.

برای برنهمش‌ها و درنهمش‌ها می‌توان فرم موضعی کانونی روی همسایگی کوچک از

$x \in M$ به صورت زیر در نظر گرفت:

(۱) اگر f درنهمش باشد، همسایگی‌های باز $U \subset M$ از x و $V \subset N$ از $f(x)$ با $f(U) \subset V$

و دیفئومورفیسم‌های $\varphi : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ و $\psi : V \rightarrow \mathbb{R}^p$ وجود دارند که

$$(\psi \circ f \circ \varphi^{-1})(y) = (y, 0)$$

نسبت به تجزیه $\mathbb{R}^p = \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{p-n}$ در نظر گرفته شده‌اند.

(۲) اگر f برنهمش باشد، همسایگی‌های باز $U \subset M$ از x و $V \subset N$ از $f(x)$ با $f(U) = V$

و دیفئومورفیسم‌های $\varphi : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ و $\psi : V \rightarrow \mathbb{R}^p$ وجود دارند که

$$(\psi \circ f \circ \varphi^{-1})(y, z) = y$$

نسبت به تجزیه $\mathbb{R}^p = \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^{p-n}$ در نظر گرفته شده‌اند.

۳.۱.۱ تعریف. فرض کنید $f : M \rightarrow N$ یک نگاشت هموار بین منیفلدهای هموار باشد.

یک نقطه $q \in N$ مقدار منظم^۴ نامیده می‌شود اگر f در هر $p \in f^{-1}(q)$ برنهمش باشد.

به ازای نقطه $q \in N$ مجموعه $f^{-1}(q)$ یک فیبر^۵ (یا تار) نامیده می‌شود.

۴.۱.۱ قضیه. (قضیه برنهمش کانونی) فرض کنیم $f : M \rightarrow N$ یک برنهمش در $p \in M$

باشد آنگاه $m = \dim M \geq n = \dim N$ و کارت‌های (φ_1, U_1, V_1) حول p و (φ_2, U_2, V_2)

حول $q = f(p)$ وجود دارند که نگاشت $\varphi_2 \circ f \circ \varphi_1^{-1} : V_1 \rightarrow V_2$ نگاشت تصویری

$$\pi : \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^n \quad (x_1, \dots, x_m) \mapsto (x_1, \dots, x_n)$$

regular^۴

fibre^۵

با تحدید به V_1 است.

اثبات. چون مسئله موضعی است، می‌توانیم فرض کنیم $p = \circ \in U \subset \mathbb{R}^m$ و $q = \circ \in V \subset \mathbb{R}^n$. در حقیقت f برنهمشی است که هم‌ارز با ماتریس ژاکوبین $(\frac{\partial f_i}{\partial x_j})$ می‌باشد که یک ماتریس $m \times n$ با رتبه n است. بنابراین به خصوص $m \geq n$. در صورت نیاز با دوباره مرتب کردن مختصات، می‌توانیم زیرماتریس

$$\left(\frac{\partial f_i}{\partial x_j}\right), 1 \leq i \leq n, 1 \leq j \leq n$$

را در نظر بگیریم که نامنفرد است. حال تابع F را به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$$F : U \rightarrow \mathbb{R}^m, (x_1, \dots, x_m) \mapsto (f_1, \dots, f_n, x_{n+1}, \dots, x_m)$$

به وضوح $dF(\circ)$ نامنفرد است. بنا به قضیه تابع معکوس، F موضعاً وارون‌پذیر با معکوس H است. توجه کنید که $f = \pi \circ F$ که π نگاشت تعریف شده در قضیه است. پس

$$f \circ H = \pi \circ F \circ H = \pi$$

□

۵.۱.۱ قضیه. اگر q یک مقدار منظم از نگاشت هموار $f : M \rightarrow N$ باشد آنگاه $S = f^{-1}(q)$ یک زیرمنیفلد از M با بعد $\dim M - \dim N$ است. بنابراین، برای هر $p \in S$ هسته نگاشت $df_p : T_p M \rightarrow T_p N$ است.

اثبات. فرض کنیم $p \in S = f^{-1}(q)$ باشد. پس بنا به قضیه برنهمش کانونی، کارت‌های (φ, U, V) به مرکز p و (φ_1, U_1, V_1) به مرکز q وجود دارند که $f(U) \subset V_1$ و $\pi = \varphi_1 \circ f \circ \varphi^{-1}$. بنابراین φ مجموعه $U \cap f^{-1}(q)$ را بر $V \cap \pi^{-1}(\circ)$ می‌نگارد. پس $f^{-1}(q)$ یک زیرمنیفلد است.

اگر $\iota : S \rightarrow M$ نگاشت شمول باشد آنگاه برای هر $p \in S$ $f \circ \iota = q$. به عبارت

دیگر، $f \circ \iota$ یک نگاشت ثابت روی S است. بنابراین $df_p \circ dt_p = 0$ یعنی روی تصویر
 $df_p = 0$ داریم $dt_p : T_p S \hookrightarrow T_p M$. با در نظر گرفتن بعد، نتیجه می‌گیریم که $T_p S$ منطبق
 با هسته df_p است. \square

۶.۱.۱ تعریف. فرض کنیم X و Y منیفلدهای دیفرانسیل پذیر باشند. تابع $f : X \rightarrow Y$
 یک دیفئومورفیسم موضعی است، اگر برای هر نقطه x در X ، یک مجموعه باز U شامل x
 وجود داشته باشد که $f(U)$ در Y باز باشد و $f|_U : U \rightarrow f(U)$ دیفئومورفیسم باشد.
 تعاریف زیر را در مباحث بعدی نیاز خواهیم داشت.

۷.۱.۱ تعریف. تابع $f : X \rightarrow Y$ بین دو فضای توپولوژیک یک نگاشت سره^۶ است
 هرگاه تصویر معکوس هر مجموعه فشرده در Y ، در X فشرده باشد.

۸.۱.۱ تعریف. کلاف برداری^۷ حقیقی شامل موارد زیر است:

- ۱- فضاهای توپولوژیک X (فضای پایه) و E (فضای کلی)
- ۲- نگاشت پیوسته پوشای $\pi : E \rightarrow X$ (نگاشت تصویری کلاف)
- ۳- برای هر x در X ، ساختار فضای برداری حقیقی متناهی البعد روی فیبر $\pi^{-1}(x)$
 که در شرط زیر صدق می‌کند: برای هر نقطه در X ، همسایگی باز U ، عدد طبیعی k و
 همئومورفیسم

$$\varphi : U \times \mathbb{R}^k \rightarrow \pi^{-1}(U)$$

وجود دارند که برای هر $x \in U$

- برای همه بردارهای v در \mathbb{R}^k داریم $\pi\varphi(x, v) = x$ و
- نگاشت $v \mapsto \varphi(x, v)$ ایزومرفیسمی میان فضاهای برداری \mathbb{R}^k و $\pi^{-1}(\{x\})$ است.

proper^۶
vector bundle^۷

۹.۱.۱ تعریف. نماد (E, B, π, F) یک کلاف فیبری^۸ را مشخص می‌کند هرگاه E و B و F فضاهای توپولوژیک و $\pi : E \rightarrow B$ یک نگاشت پیوسته پوشا باشد که در شرط زیر صدق می‌کند: برای هر $x \in E$ یک همسایگی باز U از $\pi(x)$ موجود باشد به طوری که $\pi^{-1}(U)$ با فضای حاصل ضرب $U \times F$ هم‌مورف باشد به گونه‌ای که نمودار زیر جابجایی باشد

$$\begin{array}{ccc}
 \pi^{-1}(U) & \xrightarrow{\phi} & U \times F \\
 \pi \searrow & & \swarrow \text{pr}_1 \\
 & U &
 \end{array}$$

که در آن $\text{pr}_1 : U \times F \rightarrow U$ تصویر روی مولفه اول است و $\phi : \pi^{-1}(U) \rightarrow U \times F$ یک هم‌مورفیسم است مجموعه همه $\{(U_i, \varphi_i)\}$ را بدیهی‌سازی موضعی کلاف می‌نامند. بنابراین برای هر $p \in B$ مجموعه $\pi^{-1}(\{p\})$ هم‌مورف با F است و فیبر روی p نامیده می‌شود. هر کلاف فیبری $\pi : E \rightarrow B$ نگاشت باز است زیرا تصویرهای حاصل ضرب‌ها نگاشت‌های باز هستند. بنابراین B دارای توپولوژی خارج‌قسمتی است که با نگاشت π معین می‌شود کلاف فیبری را گاهی با دنباله $F \rightarrow E \xrightarrow{\pi} B$ نشان می‌دهند.

۱۰.۱.۱ تعریف. کلاف برداری $\pi : E \rightarrow X$ و زیرمجموعه باز U از X داده شده‌اند. برش‌های^۹ π روی U توابع پیوسته $s : U \rightarrow E$ با $\pi s = id_U$ هستند. برش‌های (هموار) کلاف مماس $T(M)$ ، میدان‌های برداری روی M هستند. اگر K زیرمنیفلدی از N و

^۸ fibre bundle
^۹ section

$f : M \rightarrow N$ یک نگاشت هموار باشد، گفته می‌شود که f متقاطع 1° روی K است اگر برای هر $x \in f^{-1}(K)$ رابطه $(df)_x(T_x(M)) + T_{f(x)}(K) = T_{f(x)}(N)$ برقرار باشد. اگر M منیفلد هموار باشد آنگاه C^∞ -مدول $\chi(M)$ که متشکل از همه میدان‌های برداری روی M می‌باشد یک جبر لی است (به [۲۰] رجوع کنید).

۱۱.۱.۱ تعریف. فرض کنیم M و N منیفلد باشند و $x \in M$ و $y \in N$. جرم یک نگاشت از x به y یک کلاس هم‌ارزی از نگاشت‌های $f : U \rightarrow V$ از همسایگی باز U از x به همسایگی باز V از y با $y = f(x)$ است، در واقع دو نگاشت $f : U \rightarrow V$ و $f' : U' \rightarrow V'$ جرم‌های یکسانی از x به y مشخص می‌کنند اگر همسایگی باز $W \subset U \cap U'$ از x وجود داشته باشد که $f|_W = f'|_W$. جرم f از x به y (یا به اختصار جرم f در x) با f_x وجود داشته باشد که $f|_W = f'|_W$. جرم‌های $(M, x) \rightarrow (N, y)$ $germ_x(f) : (M, x) \rightarrow (N, y)$ نمایش می‌دهیم. جرم‌های $(M, x) \rightarrow (N, y)$ و $(N, y) \rightarrow (O, z)$ $g_y : (N, y) \rightarrow (O, z)$ می‌توانند به شکل $g_y \circ f_x = (g \circ f_{dom g})_x : (M, x) \rightarrow (O, z)$ ترکیب شوند و همانی به شکل $germ id_x : (M, x) \rightarrow (M, x)$ است. جرم یک دیفیئومورفیسم که (به طور موضعی) از x به y تعریف شده عبارت است از جرم نگاشت $f : U \rightarrow V$ با ضابطه $f(x) = y$ در نقطه x همان‌طور که در بالا اشاره شده است. توجه کنید که هر جرم یک دیفیئومورفیسم $f_x : (M, x) \rightarrow (N, y)$ دارای معکوس $f_x^{-1} = (f^{-1})_x : (N, y) \rightarrow (M, x)$ است. به خصوص، جرم‌های دیفیئومورفیسم‌های $(M, x) \rightarrow (M, x)$ یک گروه تشکیل می‌دهند که با

$$Diff_x(M)$$

نمایش داده می‌شود.

۱۲.۱.۱ تعریف. یک هموتوپی میان دو تابع پیوسته f و g از فضای X به فضای Y یک نگاشت پیوسته G از $X \times [0, 1] \rightarrow Y$ است که $G(x, 0) = f(x)$ و $G(x, 1) = g(x)$.

$1^\circ transversal$

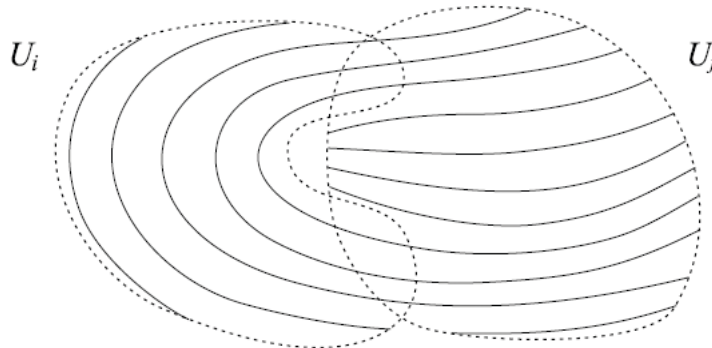
۱۳.۱.۱ تعریف. فرض کنیم M یک منیفلد هموار از بعد n باشد. یک اطلس برگ‌بندی شده از بعد متمم q برای M (که $0 \leq q \leq n$) اطلس

$$(\varphi_i : U_i \rightarrow \mathbb{R}^n = \mathbb{R}^{n-q} \times \mathbb{R}^q)_{i \in I}$$

از M است که دیفئومورفیسم‌های تبدیل کارت‌های موضعی φ_{ij} موضعاً به شکل

$$\varphi_{ij}(x, y) = (g_{ij}(x, y), h_{ij}(y))$$

هستند که نسبت به تجزیه $\mathbb{R}^n = \mathbb{R}^{n-q} \times \mathbb{R}^q$ در نظر گرفته شده است. کارت‌های اطلس‌های برگ‌بندی کارت‌های برگ‌بندی نامیده می‌شوند. هر U_i به پلاک‌هایی^{۱۱} تقسیم می‌شود که مولفه‌های همبند زیرمنیفلد $(\mathbb{R}^{n-q} \times \{y\})$ ، φ_i^{-1} ، $y \in \mathbb{R}^q$ هستند و دیفئومورفیسم‌های تبدیل کارت این تقسیم‌بندی را حفظ می‌کنند (شکل زیر).



پلاک‌ها به طور سرتاسری به هم می‌پیوندند و برگ‌ها^{۱۲} را به وجود می‌آورند که منیفلد‌های همواری از بعد $n - q$ بوده و با درنهمی یک به یک به توی M نگاشته می‌شوند. به عبارت دیگر، دو نقطه $x, y \in M$ روی یک برگ قرار دارند اگر دنباله‌ای از کارت‌های برگ‌بندی U_1, \dots, U_k و دنباله نقاط $x = p_0, p_1, \dots, p_k = y$ وجود داشته باشند که p_{j-1} و p_j روی یک پلاک در U_j ، برای هر $1 \leq j \leq k$ قرار داشته باشند.

^{۱۱} plaques

^{۱۲} leaves

یک برگ‌بندی^{۱۳} از بعد متمم q برای M عبارت است از اطلس برگ‌بندی ماکسیمال M از بعد متمم q . هر اطلس برگ‌بندی یک برگ‌بندی مشخص می‌کند، چون مشمول در اطلس برگ‌بندی ماکسیمال منحصر بفرد است. دو اطلس برگ‌بندی دقیقاً برگ‌بندی‌های یکسانی از M تعریف می‌کنند اگر افزای‌های مشابهی از M به برگ‌ها القا کنند. منیفلد برگ‌بندی شده^{۱۴} (هموار) جفت (M, \mathcal{F}) است که M منیفلد هموار و \mathcal{F} برگ‌بندی M می‌باشد. فضای برگ‌های^{۱۵} M/\mathcal{F} برای منیفلد برگ‌بندی شده (M, \mathcal{F}) فضای خارج‌قسمتی M است که با یکی گرفتن دو نقطه از M به دست می‌آید هرگاه آنها روی برگ‌های یکسانی از \mathcal{F} قرار داشته باشند. بعد \mathcal{F} برابر $n - q$ است. نگاشت (هموار) میان منیفلدهای برگ‌بندی شده $f : (M, \mathcal{F}) \rightarrow (M', \mathcal{F}')$ نگاشت (هموار) $f : M \rightarrow N$ است که ساختار برگ‌بندی را حفظ می‌کند، یعنی نگاشتی که برگ‌های \mathcal{F} را به توی برگ‌های \mathcal{F}' می‌نگارد.

با توجه به آنچه که در مورد برگ‌بندی گفته شد منیفلد M یک برگ‌بندی k -بعدی روی خود دارد اگر به سطح‌های k -بعدی برگ‌بندی شده باشد. یعنی اگر برای هر نقطه M دقیقاً یک زیرمنیفلد k -بعدی هموار مشخص شده باشد که از آن نقطه عبور کند و به طور هموار (یا پیوسته) وابسته به نقاط منیفلد باشد. این سطوح، برگ‌های برگ‌بندی نامیده می‌شوند. به علاوه ضروری است که در همسایگی‌ای برای هر نقطه M بتوان مختصات $x^1, \dots, x^k, y^1, \dots, y^{n-k}$ تعریف کرد با این خاصیت که سطوح تراز $y^1 = a_1, \dots, y^{n-k} = a_k$ دقیقاً برگ‌هایی از برگ‌بندی در آن همسایگی باشند (یک برگ برای هر $(n - k)$ -تایی (a_1, \dots, a_{n-k}) و ضمناً x^1, \dots, x^k مختصات موضعی برای هر برگ هستند.

^{۱۳}foliation

^{۱۴}foliated manifold

^{۱۵}space of leaves

۱۴.۱.۱ مثال. (۱) فضای n -بعدی \mathbb{R}^n را در نظر می‌گیریم. آن را با زیرفضاهایی که $n-p$ مختص اول آنها ثابت فرض شده است برگ‌بندی می‌کنیم. این فضا می‌تواند با یک کارت به تنهایی پوشانده شود. در واقع

$$\mathbb{R}^n = \mathbb{R}^{n-p} \times \mathbb{R}^p$$

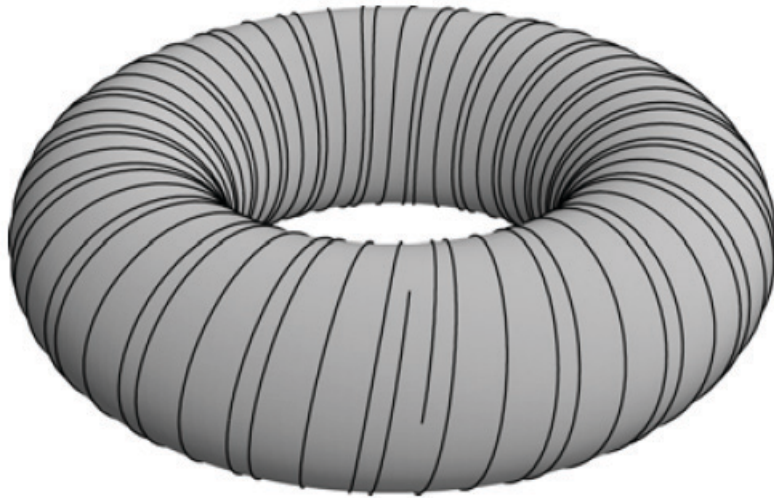
در اینجا برگ‌ها به صورت \mathbb{R}^{n-p} ‌ها هستند که به وسیله \mathbb{R}^p ‌ها شمرده می‌شوند. مثلاً در حالت سه بعدی، با گذاشتن $n=3$ و $p=1$ برگ‌های دو بعدی یک کتاب با شماره صفحات (یک بعدی) شمرده می‌شود.

(۲) هر برنهش $f: M \rightarrow N$ برگ‌بندی $\mathcal{F}(f)$ از M را تعریف می‌کند که برگ‌ها مولفه‌های همبندی از فیبرهای f هستند. بعد متمم $\mathcal{F}(f)$ برابر بعد N است. اطلسی که $\mathcal{F}(f)$ را به دست می‌دهد از فرم موضعی کانونی برای برنهش f حاصل می‌شود. برگ‌بندی‌های وابسته به برنهش‌ها، برگ‌بندی‌های ساده^{۱۶} نیز نامیده می‌شوند. برگ‌بندی‌های وابسته به برنهش‌ها با فیبرهای همبند، اکیداً ساده^{۱۷} نامیده می‌شوند. یک برگ‌بندی ساده اکیداً ساده است دقیقاً وقتی که فضای برگ‌ها هاسدورف است.

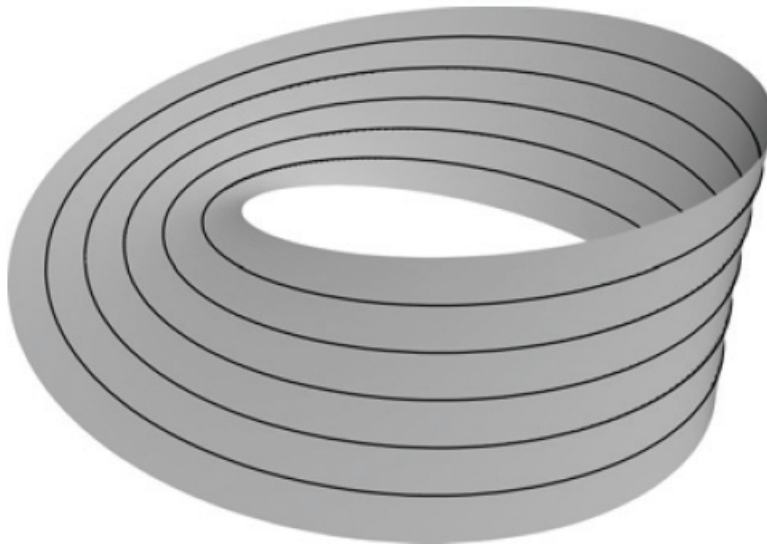
(۳) (برگ‌بندی کرونگر برای چنبره) فرض کنیم a عدد حقیقی گنگ باشد و فرض کنیم برنهش $s: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ با $s(x, y) = x - ay$ داده شده است. بنا به مثال بالا برگ‌بندی $\mathcal{F}(s)$ از \mathbb{R}^2 را داریم. فرض کنیم $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow T^2 = S^1 \times S^1$ نگاشت پوششی استاندارد از چنبره باشد، یعنی $f(x, y) = (e^{2\pi i x}, e^{2\pi i y})$. برگ‌بندی $\mathcal{F}(s)$ برگ‌بندی \mathcal{F} از T^2 را القا می‌کند: اگر φ یک کارت برگ‌بندی برای $\mathcal{F}(s)$ باشد که $f|_{\text{dom}\varphi}$ یک به یک است، آنگاه $\varphi \circ (f|_{\text{dom}\varphi})^{-1}$ یک کارت برگ‌بندی برای \mathcal{F} است. هر برگ \mathcal{F} دیفیئومرف با \mathbb{R} است و در T^2 چگال است (شکل پایین).

^{۱۶} simple foliations

^{۱۷} strictly simple



(۴) (برگ‌بندی نوار موبیوس) فرض کنیم $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow M$ نگاشت پوششی استاندارد نوار موبیوس (باز) باشد: $f(x, y) = f(x', y')$ هرگاه $x' - x \in \mathbb{Z}$ و $y' = (-1)^{x'-x}y$. برگ‌بندی بدیهی از بعد متمم ۱ برای \mathbb{R}^2 ، برگ‌بندی \mathcal{F} از M را به همان روش مثال بالا القا می‌کند. همه برگ‌های \mathcal{F} دیفیئومرف با S^1 هستند و دو بار حول M می‌پیچند، به جز برگ میانی که تنها یک بار می‌پیچند (شکل زیر).



۱۵.۱.۱ تعریف. حال فرض کنیم (M, \mathcal{F}) یک منیفلد برگ‌بندی شده با $q = \text{codim}(\mathcal{F})$ باشد و فرض کنیم L یک برگ \mathcal{F} باشد. فرض کنیم $x, y \in L$ دو نقطه

در این برگ باشند و فرض کنیم S و T برش‌های متقاطع^{۱۸} در x و y باشند (یعنی زیرمنیفلدهایی از M که با برگ‌های \mathcal{F} متقاطع‌اند و $x \in T$ و $y \in S$). به هر مسیر α از x به y در L یک جرم دیفیئومرفیسم

$$hol(\alpha) = hol^{S,T}(\alpha) : (T, x) \rightarrow (S, y)$$

به صورتی که در ادامه شرح آن می‌آید نسبت داده می‌شود که هولونومی^{۱۹} مسیر α در L نسبت به برش‌های متقاطع T و S نامیده می‌شود. اما نحوه تعریف جرم فوق به صورت زیر است:

ابتدا فرض کنیم یک (دامنه از یک) کارت برگ‌بندی U از \mathcal{F} چنان موجود باشد که $U \subset ([0, 1] \times \{0\})$. به خصوص نقاط x و y روی پلاک‌های یکسانی در U قرار داشته باشند. سپس می‌توانیم یک همسایگی باز کوچک A از x در T با $A \subset U$ پیدا کنیم که روی آن می‌توان نگاشت هموار $f : A \rightarrow S$ را تعریف کرد که $f(x) = y$ و برای هر $x' \in A$ نقطه $f(x')$ در همان پلاک از U واقع باشد که x' واقع است. به وضوح می‌توانیم A را آنقدر کوچک انتخاب کنیم که f یک دیفیئومرفیسم به روی تصویرش باشد. بنابراین

$$hol^{S,T}(\alpha) = germ_x(f)$$

را تعریف می‌کنیم.

این تعریف به انتخاب U و f بستگی ندارد و اگر β راه دیگری در $L \cap U$ از x به y باشد آنگاه $hol^{S,T}(\alpha) = hol^{S,T}(\beta)$.

حال حالت کلی را در نظر می‌گیریم. دنباله‌ای از کارت‌های برگ‌بندی U_1, \dots, U_k را انتخاب می‌کنیم که $\alpha([\frac{i-1}{k}, \frac{i}{k}]) \subset U_i$. فرض کنیم α_i مسیری در $L \cap U_i$ از $\alpha(\frac{i-1}{k})$ به

^{۱۸} transversal sections
^{۱۹} holonomy